

అతని కళ నిండా గిరున నీళ్ళ తిరిగయ్యే. అప్పట్నుంచి అతనికి స్త్రీ సైతం లేకాదా అయ్యింది. ఇంత సంపాదించుకొంటూ అన్న తండ్రికి పండం పెట్టలేదా?

తండ్రి చివరి కణాలు జ్ఞానం వచ్చాయి. తనని భుజాలమీద ఎత్తుకని గారం చేసిన తండ్రి- తనని అల్లారుముద్దుగా పెంచి, ఈ రోజు వాలుగు వేల వెంసరి ఆదాయం సంపాదించగలిగే సోమత్తుకి తెచ్చిన తండ్రి గతం... ఆయన ఆఖరి కణాలు జ్ఞానం వచ్చాయి.

పాతాత్తుగా జ్వరపడి, అప్పుడే వాతం కమ్మి చొప్పులులా చాపమీద పడివున్న

తండ్రి... తండ్రి... తండ్రి...!

అర్ధరాత్రి... గడియారం వచ్చేండు గంటలు కొట్టింది. బొంబాయి మహానగరం నడిబొడ్డున... ఇరవై అంతస్తుల బిల్డింగులో, వచ్చేండవ వెంబరు స్ట్రాటులో... తన గదిలో... కాలు గాలిన పిల్లిలా... అట్టుంచి ఇటు - ఇట్టుంచి అటు అనిరామంగా తిరుగుతున్నాడు కృష్ణ శర్మ.

అతని మనసంతా అస్వస్యంగా వుంది. ఏదీ పాలు పోవటం లేదు స్వతః గ్రామానికి ట్రంక్ కార్ బుక్ చేశాడు. ఇంకా కలవలేదు.

క్షణక్షణానికి పెరిగిపోతున్న 'టెంక్షన్'లో మాటిమాటికి పోస్ట్ వైపు చూస్తున్నాడు. తెల్లారితే తండ్రి తద్దినం! ఆయన ప్యూర్ స్టైల్ నరిగ్గా ఏడాది అయ్యింది. మొదటిసారి సాంవత్సరీకాలు!

కృష్ణాకి ఊహ తెలిసే నాటికే తల్లి రుండె జబ్బులో మరణించింది. భార్య పోయినా రామశర్మ మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోలేదు. తల్లి తండ్రి తనే అయి కళ్ళల్లో ఒత్తులు వేసుకుని అల్లారు ముద్దుగా కృష్ణాని పెంచి పెద్ద చేశాడు. ఒక్కగా నొక్క కొడుకు అని చిన్న లోటూ రావీకుడా అతి గారబంగా వించి ఉన్నత విద్యావంతుడై చేశాడు. కొడుకుకి "తండ్రి" అన్న మనిషి దింత వయ్యగలడో అంతా నేశాడు!

తండ్రి సుఖిక్షణలో, అరోగ్యవంతమైన గాతానందంలో పెరిగిన కృష్ణ అనతి కాలం గోనే ఉన్నత వదలివి అంకరించాడు.

"ఇంక ఏదీకే వెళ్ళిచేసి ఒక ఇంటివాడ్ని చెయ్యాలి" అన్న వంక్యాంట్ వున్న రామశర్మ జ్వరపడి తలవని తలంపుగా కమ్మి మూశాడ- ఆయన మరణించి నరిగ్గా ఏడాది!

ఆ తరువాత కృష్ణ ఉద్యోగ రీత్యా న్యూగామం ఒదిలి "పూనా" వెళ్ళాడు. ఈ మధ్యనే కొద్ది వెల్ల క్రితం బొంబాయి రావాల్సి వచ్చింది.

బొంబాయికి వచ్చినప్పుడు అతని కంపెనీ వ్యవహారాలు తలమునకలుగా వున్నాయి. పూసరి తీసే నమయం కూడా దొరకటం లేదు. ఉన్నత పదవి మొయ్యలేని బాధ్యత అయ్యింది. పైగా పూరికి కొత్త వచ్చి మూడు వెల్ల అవుతున్నా ఆట్టే తెలుగు కుటుంబాలుకూడా పరిచయం అవ్వలేదు.

కాని... విప్లవం దిండుకో... పైల్పులో మునిగి పోయి వున్న క్షణంలో పాతాత్తుగా తండ్రి జ్ఞానకానికి వచ్చాడు. సిక్స్ నెన్సు తట్టి లేపనట్టు... తెల్లారితే ఆయన సంవత్సరీకాలు అన్న విషయం కూడా మెరుపులా జ్ఞప్తికి వచ్చింది.

అంగారుగా "డైరీ" తెరిచి కాయితాలు తిరగేశాడు. విజయ, రేపే తద్దినం పెట్టాల్సిన రోజు! కృష్ణ గుండె గతుక్కుమంది. తండ్రి దీనవదనం కళ్ళముందే నిలిచి పండంకోసం చెయ్యివాచి "అకలి" అన్నట్టు తోచింది.

కృష్ణ గుండె కలివబ్బయింది.

రామశర్మ... మృత్యువు ఒడిలో దైన్యంగా వున్నాడు. మినుకు మినుకు మంటూ కొట్టుకునే దీనం గాలికి రెవరెవ లాడినట్టు ఆయనలో ప్రాణం...

కొడుకు చేతిని పట్టుకుని గుండెలమీద పెట్టుకున్నాడు "నాయనా కృష్ణా! నీకు వెళ్ళి చేసి మనవడ్ని చూసుకుని మరీపోదామనుకున్నాను. కాని భగవంతుడి పిలుపు వచ్చింది. నాయనా! ఈ ఆఖరి క్షణాల్లో నేను విన్ను కోరేది ఒక్కటే..."

"... .."

"నేను పాత తరానికి చెందినవాడ్ని. ఏటా నాకు సంవత్సరీకాలు పెట్టటం మర్చిపోక. నా బూడిద, అప్పి కలు... కనినం మూడు వదుల్తో అయినా కలుపు. వింటున్నావా? నాకు... ఏళ్ళు... దే..." ఆయానం ఏక్కు చెంది రామశర్మకి.

వాక్యం పూర్తి కాకుండానే ఆయన కళ్ళు శాశ్వతంగా ఊతలు వడిపోయాయి 'హంస' తిగిరిపోయింది

'నాన్నదంతా వాదన... మూఠత్యం' అని తరమా నిసుక్కునే కృష్ణకి కూడా ఆ క్షణంలో తండ్రిని మాస్టే ఎంతో బాధ అనిపించింది.

తను బతికి ఉన్నానా తండ్రి కోరిక తీర్చాలి అనుకున్నాడు

అప్పటికే కృష్ణ పూనాలో ఉన్నోగంమీద వున్నాడు. ఆ తరువాత వూళ్లో పాలాలు వ్యవసాయం అంతా కొరికి ఇచ్చి తిరిగి పూనా వెళ్ళాడు.

నిన్నటిదాకా అప్పటికి "మేరుపర్యతంలా" తండ్రి వున్నాడు. కాని ఇప్పుడు కృష్ణ ఒంటరివాడు ఆ సంగతి తిల్యకుంటే కృష్ణ గుండె చల్లగా అయ్యేది

కాని ఈ బొంబాయి వచ్చాక అన్ని మర్చి పోయాడు. అకలి, దుప్పిక కూడా తీర్చుకో లేనంత బిజీ కంపెనీ వ్యవహారాలు తలమున కలుగా వున్నాయి.

కాని... నిన్న సాయంత్రం హఠాత్తుగా ఏదో అద్భుత శక్తి వెనుతటి నటు జ్ఞానకం వచ్చింది, తండ్రికి తెల్లారితే నవంత్పరికాలు పెట్టాలి అని!

అంతే!

అతని గుండె ఆగినంత పని అయ్యింది.

వచ్చిన రానున్న కలాన్ని స్టాండులో గుచ్చి తల పట్టుకున్నాడు!

"వీత పారపాలు జరిగిపోయింది ఇప్పుడెలా? ఈ విషయం రెండు రోజుల ముందు జ్ఞానకం వస్తే వీత బాగుండేది? తనదెంత బుద్ధి తక్కువ? అసలు సంవత్సరీకాలు తీలా పెట్టాలో తెలియదు. తాడు బొంగరంలేని బహ్మివారి తను. వరివయములు లేరు. పూరికి వెళ్తే నమయం కూడా లేదు! ఇప్పుడెలా?... ఏం చెయ్యాలి? ఒక్క పూలు కంటే తిక్కున నమయంలేదు. ఇటు చూడబోతే "వస్తుల అధికారాలు" వర్క్ సైజ్ చెకింగ్ చేశారు?

(జోణం పోతున్నా ఆసీను ఒదిలేలు లేదు! నెత్తిమీద బాధ్యత! ఇప్పుడెలా? ఏం చెయ్యాలి?)

కృష్ణ తల వేడెక్కి పోతోంది. అక్కడికి ఒకటి రెండు తెలుగు కుటుంబాలు సేకరించి ఫోన్ చేశాడు కంపెనీలోని చివరి క్షణాల్లో తండ్రి కోరిక!

16

తీర
"పిఠా
శాంతి
కోసం
హఠాత్తు
పున్న తరుణ
ఆ విషయం
పిక్ సెన్సు
కృష్ణకి పు...

ఇంటికి వచ్చి రూమ్ తలుపు తెరుస్తూ వుంటే అతనికి మెరుపులా ఒక ఆలోచన తట్టింది

అంతే!
వచ్చిన ఫోన్ ఏల్ల వ్యంత గ్రామానికి ట్రాన్స్ కాలర్ బుక్ చేశాడు! లైట్ సింగ్ కాలర్ కావటం చేత... అద్భుతంకొద్ది తొందరగానే అవతల్యుంచి "శాస్త్రి" గారి గొంతు వినిపించింది.

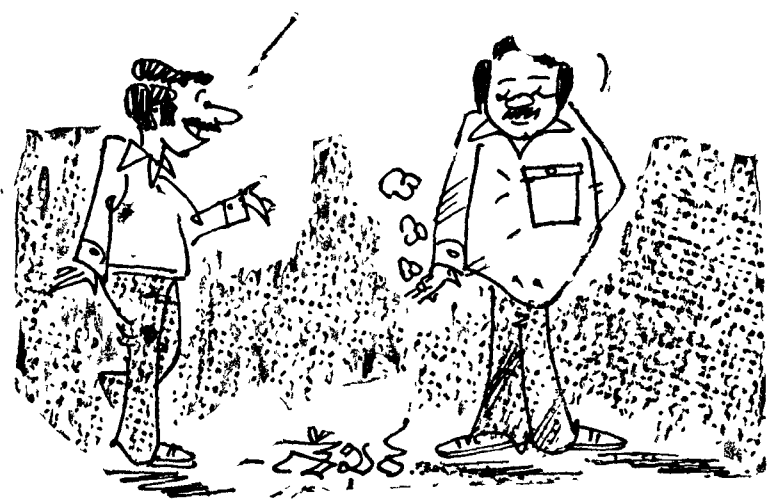
తన సంగతి అంతా వివరంగా శాస్త్రి గారికి చెప్పి...

"శాస్త్రి గారూ! మీరు మొదట్టుంచి మా కుటుంబ పురోహితులు. రేపు ఏలాగే నా ఈ కార్యక్రమం కూడా మీరే ఫోను ద్వారా నాచేత

కోరికని కాబట్టేక పోయాడు.
"రావశర్మ ఏలాంటి మనిషి? సంప్రదాయమే ఊపిరిగా బ్రతికాడు కదా? కాని... అతని కడుపున ఇలాంటి కొడుకు!? హు... కలికాలం! కలికాలం..." నొచ్చుకొంటూనే కృష్ణ కోరిక ప్రకారం ఫోనులో తది సంపెట్టించడానికి ఒప్పుకున్నాడు శాస్త్రి గారు. అప్పటికిగాని కృష్ణ మనస్సు శాంతించలేదు. తన మతిమరుపువి, తనని తనే విందించు కున్నాడు!

* * *
ఆ మర్నాడు ఉదయం చీకట్లు వీడకుండానే స్వాక్షరి గొట్టం కూతవిని విద్ర మంచంమించి లేచాడు కృష్ణ.

వివిక్రయం! షోఫానకర్ల
వాకేజ్ మనీ పెంబూర్తావుంది??!

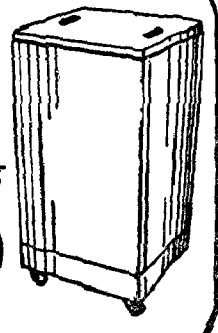
Lady Chum

WASHING MACHINE

తడిచమ్ వాషింగ్ మిషిన్

గంటల తరబడి ఉతుకు పనిని నిమిషాల్లో చేస్తుంది.

- "క్రాంప్స్" అమెరికన్ యూనివర్సల్ మోటార్
- సైడ్ ఇంపెల్లర్

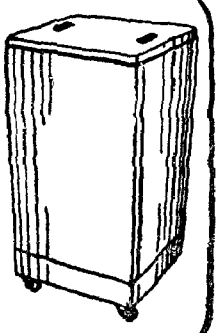
Lady Chum

WASHING MACHINE

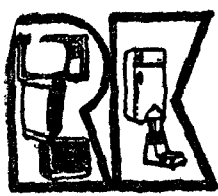
తడిచమ్ వాషింగ్ మిషిన్

గంటల తరబడి ఉతుకు పనిని నిమిషాల్లో చేస్తుంది.

- "క్రాంప్స్" అమెరికన్ యూనివర్సల్ మోటార్
- సైడ్ ఇంపెల్లర్

సంయుక్త హామమందిరం సందు గవర్నర్ పేట విజయవాడ - 520 002

RAJKAMALS

(గృహోపకరణములకు పెట్టంది పేరు)
 శ్రీహింద్ లాకీసు రోడ్, బకింగ్ హామపేట హిస్టారిక్ దగ్గర,
 విజయవాడ - 2.
 టోల్ఫ్రీ : అవీసు : 63959, రిసీ : 73518.

సంధియుగం

శాస్త్రగర్భిత ప్రకారం ప్రాచీన వేద ధోవతి కట్టుకుని "స్నానం" మీద చిన్న గనెతో అన్నం వండాడు.

ఉదయం వినిమిది గంటలు దాటుతుంటే పుస్తకం తో అన్ని సిద్ధం చేసుకుని 'లైట్ వీనింగ్ కాల' బుక్ చేశాడు!

వదినిమిషాల్లో కాల కల్పించి.

కాని రాత్రిలో ఈసారి శాస్త్రగారి గొంతు వినిపించలేదు.

అయిన బావమరిది ముక్తపరిగా రెండే రెండే మాటలు మాట్లాడాడు!

"తెల్ల రాజ్ యూయని మూడు గంటల ప్రాంతంలో శాస్త్రగారు స్వర్ణస్తులయ్యారని" విషాదంగా చెప్పి ఫోన్ కెడిట్ చేశాడు

కృష్ణాని వివేకం పోయ్యాడు! అతని ఆసాదముకం ఒణికింది. షాక్ తిన్నట్లు కొద్ది క్షణాలనేపు కొయ్యబారి పోయాడు!

"ఆరే! ఏమిటి ఇంత చాళాత్కన్యం!

రాత్రి ఒంటిగంట తరువాత నాలో మాట్లాడాడు కనీసం అవార్ గ్యం అని కూడా చెప్పలేదే? ఇంతలో ఏమైంది? మృతువు అలా ఎలా ముంచింది?" అబ్బుర పడుతూ నిర్భయంగా కుర్చీలో కూలబడ్డాడు కృష్ణ!

కాని -

శాస్త్రగారి చాతుర్యం వరోక్షంగా తనే కారణం అన్న సంగతి కృష్ణ గ్రహించలేక పోయాడు!

రాత్రి -

కృష్ణ... "పోయి ద్వారా తండ్రి సంవత్సరాలు జరిపించాలి..." అని అడిగి వచ్చడే శాస్త్రగారి గుండె దిగజారి పోయింది.

కాని ...

శాస్త్రగారికి ఆ బెంటువే తన ఒక్కగానొక్క కొడుకు శంకర శాస్త్ర కలకత్తాలో ఉద్యోగం చేస్తున్న సంగతి జ్ఞానకం నమ్మి మనసు చెదిరింది.

"అయితే ... నేను చచ్చిపోతే... రేవు... ఆ శంకరగారు కూడా ఈ కిష్టిగాడిలో"

అంతే!

మరువిమిషం శాస్త్రగారి గుండె అగిపోయింది!